

शान्यभाष्य n. *das ein-Anderes-Sein* PAT. a. a. O. 1, 26, a. b. 5, 48, a.
 श्राप 2) Z. 6 M. 1, 63 ist श्रापुम् von पा schützen gemeint. — partic.
 श्रापत *dividit* SŪRĀS. 1, 52. 60. 2, 28. 57. 61. 64. fg. 3, 10. 22.
 — श्राव durch *Division* erhalten SŪRĀS. 2, 32. 3, 9. 12, 59.
 — प्र 2) mit infin. *bekommen* zw: खादितुं प्राप्यते यावत् Spr. (II) 7515.
 — partic. प्राप्त 4) तेनःतमापशः^० so v. a. *versehen* mit R. ed. Bomb. 1, 7, 8.
 — संपरिप्र desid. s. संपरिप्रेप्सु.
 — सम् caus. 1) KAUSH. UP. 2, 45.
 — परिसम् Z. 3 प्रत्येकं परिसमाप्यते so v. a. *erstreckt sich auf Jedes, gehört zu Jedem*; vgl. PAT. a. a. O. 1, 48, b. षट्प्रतिषु श्लोकशेषः परिसमाप्यते *erstreckt sich auf* 2, 317, a.
 2. श्राप m. (Comm.) *ein best. Stern, 8 Virgins* SŪRĀS. 8, 21; vgl. 2. श्राप am Ende.
 श्रापण auch *Waare*; s. u. शकट 1).
 श्रापथी, lies *ein auf dem Wege liegender Gegenstand, Stein* und dgl.
 श्रापात 4) श्रापाते am *Anfange* im Gegensatz zu पर्यन्ते Spr. (II) 6419 (Conj.).
 1. श्रापि adj. *reichend* in सर्वत्रापि.
 श्रापिशल, श्रापिशलम् (sc. शास्त्रम्) श्रापिती ब्राह्मणी श्रापिशला ब्राह्मणी PAT. a. a. O. 4, 16, b.
 श्रापीडन n. *das Drücken, Druck* KĀṆ. 5, 2, 6.
 श्रापोक्लिष्टीय (Nachträge) SĪMAVIDH. Br. 1, 2, 5.
 श्राप्ताधीन adj. (f. श्रा) *von zuverlässigen Personen abhängig*: प्रमाणाता HEM. JOGAÇ. 2, 12.
 1. श्राप्य n. (Nachträge) SŪRĀS. 8, 4.
 श्राप्र adj. von श्राप्री RV. ANUKR. Ind. St. 7, 470, N.
 श्राप्रीतिमायु N. pr. einer Oertlichkeit; davon ०मायवक adj. PAT. a. a. O. 4, 74, b.
 श्राभिगामिक KĀM. NĪTIS. 4, 8 wohl fehlerhaft für ०कामिक. साध्याभि० ist wohl eine unregelmässige Zusammenziehung von साध्या श्राभि०.
 श्राभिप्रायिक (von श्राभिप्राय) adj. *nach Belieben geschehend, beliebt*: कर्मन् SĪMAVIDH. Br. 3, 9, 7.
 श्राभिमुख्य 3) in den Nachträgen zu streichen, da die Stelle zu 1) gehört; vgl. Spr. (II) 5708.
 श्राभूतसंज्ञवम् (auch VP. 2, 8, 89) s. u. भूतसंज्ञव und संज्ञव 3).
 श्राभर्श m. *Berührung, Anklang*: दैत्राभर्श ĀÇV. Ça. 8, 13, 32.
 श्रामितवत् (Nachträge), lies 2, 7, 40, 4.
 श्रामिश्र adj. *vermischt, vermengt* PAT. a. a. O. 6, 36, b. Davon nom. abstr. ०त्त्वं n. 4, a. 12, a. 36, b.
 श्रामिश्रीभूत adj. *vermischt, unter einander gemengt* ebend. 1, 193, b. 6, 12, a. ०त्त्वं n. nom. abstr. 1, 193, b.
 श्रामिष *Geschenk, Honorar, Trinkgeld* u. s. w. (vgl. Z. 3 v. u.) KĀRĀKA 3, 8.
 श्रामोल *ein best. wollener Stoff* VJURP. 212.
 श्राप्ताय vgl. प्रत्याप्तायम्.
 श्राम्ब (Nachträge), श्राम्बानां चारुम् TS. 1, 8, 10, 1 soll nach PAT. a. a. O. 6, 11, a = नाम्बानां चारुम् sein.
 श्रायजिन् adj. *herbeisporfend* TBa. 3, 16, 12, 1. 24, 8. compar. श्रायजोर्षम् ebend.
 श्रायतन, श्रायायतन *ein Gegenstand des Gelächters* VĪMĀNA 1, 3, 17.

श्रायःश्रुतिक (vgl. Nachträge) = यो मृडनोपायेनाव्वष्टयानर्थावभसेना-
 न्विच्छति PAT. a. a. O. 5, 44, b.
 श्रायस्कारि m. patron. von श्रायस्कार ebend. 4, 57, b.
 श्रायाम 1) = गात्राणां नियन्तः; ebend. 1, 192, b.
 श्रायास (Nachträge) 1) Z. 2 lies 191 st. 191.
 श्रायासन n. *das Ermüden*: कोपनमायासनेनाभिभवेत् KĀRĀKA 3, 8. श्रा-
 यास v. l.
 श्रायुष्य ०यति = श्रायुष्मत्तमाचष्टे KĀU. in MAHĀBH. lith. Ausg. 6(4), 47, a.
 श्राय् Höhlung SŪRĀS. 13, 22.
 श्राय्द vgl. श्राय्द.
 श्रायनाल m. pl. HARIV. 8447 nach der Lesart der neueren Ausg.
 श्राय्द m. N. pr. eines Sohnes des Setu BULS. P. 9, 23, 14.
 श्रायम्भ 1) गृहार्म्भ so v. a. *der Bau eines Hauses* Spr. (II) 2192. श्रा-
 नारम्भे (so v. a. *ohne ein Haus zu bauen*) ऽपि परगृहे सुखी सर्पवत् KĀP. 4, 12.
 श्रायम्भक adj. *ganz hingegeben, voller Erwartung*: यद्गम्भका रङ्गे ग-
 च्छति नटस्य श्राय्याम इति PAT. a. a. O. 1, 288, a. *in's Leben rufend, her-
 vorbringend*: सजातीयारम्भकत्वं n. nom. abstr. KĀṆ. 1, 1, 9.
 श्रायवडिण्डिम m. *eine Art Trommel* GĪ. 11, 7.
 श्रायस m. *Geschrei* u. s. w. s. 2. सारस.
 श्राय् f. *ein best. Wasservogel* KĀRĀKA 1, 27.
 श्रायान् N. pr. eines Dorfes der Bāhika; davon adj. श्रायान्तक (f. श्रा
 und ई) PAT. a. a. O. 4, 72, b.
 श्रायुक n. *die Frucht der Pflanze*, auch श्रायुक genannt (in Kārtti-
 kejapura) DHANV. 8, 21. RĪGĀN. 11, 99. KĀRĀKA 1, 27.
 श्रायुचक m. pl. N. pr. eines Volkes MBH. 6, 2097 nach der Lesart
 der ed. Bomb.
 श्रायुप (Nachträge) 2) 3) an beiden Stellen wird श्रायुक् gelesen.
 श्रायुपणा 5) richtiger *das Beziehen des Bogens mit der Sehne*: vgl. 1.
 श्रायुत् mit श्रा caus. 3). — 8) zu streichen, da der Text श्रायुक्त्वा in die-
 ser Bed. hat.
 श्रायुक् 1) Z. 5 lies AK. st. R. — 2) *das Aufsteigen* in übertragener
 Bed. VĪMĀNA 3, 1, 12.
 श्रायुकि SŪRĀS. 1, 29. 2, 56. 7, 13.
 श्रायुर् adj. (Nachträge) SŪRĀS. 14, 1. 2.
 श्रायुर्पणि, श्रायुर्पणि die neuere Ausg.
 श्रायुर्पण n. *rauhes —, grausames Benehmen gegen Unglückliche* HEM.
 JOGAÇ. 3, 72. 81. 4, 77. 84. an den beiden letzten Stellen lesen wir श्रायुर्पण
 st. श्रायुर्पण.
 श्रायुर्पणि m. patron. von श्रायुर्पण HARIV. 815 nach der Lesart der
 neueren Ausg.
 श्रायुर्पण auf *Besitz beruhend*: संबन्धाः PAT. a. a. O. 1, 122, a.
 श्रायुर्पण Feuchtigkeit, feuchte Masse: कृत्वात्तारुपीत HARIV. 4083; vgl.
 KUMĀRAS. 7, 23.
 श्रायुर्पणतु adj. (f. श्रा) PAT. a. a. O. 2, 403, b.
 श्रायुर्पणतुकीय adj. von श्रायुर्पणतु ebend. 1, 188, a. 181, b. 3, 37, a.
 श्रायुर्पणतुकीय adj. *halbmonatlich* ebend. 4, 72, a.
 श्रायुर्पणतुकीय adj. *zur Mitternacht stattfindend* SŪRĀS. 1, 50.
 श्रायुर्दि (von श्रायुर्दि) m. patron. des Ūrdhvaḡāvan, Verfassers von